

LIST OF POST - GRADUATE UNPUBLISHED THESES*

Συμπληρωμένες Έρευνες Completed Theses

1. Dr. Stuart Swiny,
CAARI, 41, King Paul St., Nicosia, Cyprus.
Ph D: *Southern Cyprus c. 2000-1500 B.C.*, 1979.
University: Institute of Archaeology, University of London.

Abstract

The excavations and regional survey conducted by the Kent State University Cyprus Archaeological Expedition at Episkopi *Phaneromeni* have contributed much to the understanding of the little known social and cultural history of southern Cyprus in the Early and Middle Bronze Age.

Chapter I. In order to use the material from *Phaneromeni* as a criterion for the analysis of the local culture, an initial requirement was the detailed study of the architectural features and their contents at the Middle and Late Cypriot IA settlements (Areas G and A).

Having determined the degree of urbanisation at the site, and what artifacts, fauna, and flora were employed or exploited by its inhabitants, viable typologies are established for the lithic, metal, terracotta and pottery finds.

Chapter II presents the lithic typology and chronology (excluding chipped stone) that covers 33 categories. It concludes with a detailed discussion of *Mehen* and *Zenet*, the so-called 'gaming stones'.

Chapter III presents a reassessment of pre-Late Cypriot II copper smelting technology. All well documented metal objects of this period from the Curium, Limassol and Paphos Museums are classified and dated. The discussion includes the data provided by 54 new analyses, and emphasises the dangers of comparing results from different laboratories.

Chapter IV presents the terracotta typology and chronology covering 5 categories.

Chapter V presents the new ceramic typology and terminology, e.g. Red Polished I South Coast, Red Polished III Mottled, Red Polished IV, Drab Polished Blue Core and Red Polished Punctured ware. Emphasis is on the relative percentages of each ware rather than a detailed evolution of shapes and decoration.

Chapter VI presents the results of the regional survey and provides topical and environmental information on the main habitation/cemetery complexes. The relative percentages of wares at each site provide a settlement pattern for the period, which is then compared with an analysis using the technique of non-metric multidimensional scaling.

2. Yiannoula Koratzidou-Christodoulou,
7, Dimitracopoulou St., flat 301, Nicosia 152, Cyprus.
Maitrise: *Tombes paléochrétiennes chypriotes*, 1979.
University: Université de Paris-Sorbonne, Paris I.

* D.E.A. : abbreviation for 'Diplôme d'Etudes Approfondies'

3. Chrysostomos Kalli,
9, Nea Sinikia St., Mouttalos, Paphos, Cyprus.
Maîtrise: *Cartographie des gisements paléolithiques en Languedoc méditerranéen*, 1980.
University: Université d' Aix-Marseille I Aix-en-Provence.

Abstract

Nous avons essayé de faire dans ce travail la répartition géographique de tous les gisements paléolithiques dans la région du Languedoc méditerranéen (Départements du Gard, de l'Hérault et de l'Aude).

Ces gisements représentent le minimum de l'occupation réelle de la région par l'homme préhistorique.

Cette répartition nous montre que dès le Paléolithique inférieur l'homme était présent dans cette région; il était aussi bien dans des grottes (Lunel Viel, Hérault) qu'en plein air (Cros de Peyrolles, Gard). Il est principalement groupé autour des points d'eau (rivières, lacs, etc...) mais rarement au bord de la mer.

Selon la période nous remarquons une distribution différente; ainsi pendant le Paléolithique inférieur nous avons beaucoup de sites en Languedoc oriental et peu dans la région de l'Aude.

Pendant le Paléolithique moyen, les gisements se multiplient mais la répartition reste la même.

Au Paléolithique supérieur, cette répartition change complètement; la région du Languedoc oriental perd son importance au profit de la région du Languedoc occidental, qui voit une densité extraordinaire de sites. On se demande s'il n'y a pas eu d'importants mouvements de déplacements de peuples venant du Nord (région de la Dordogne) et l'Est (Provence).

Cette région a constitué pendant toute l'époque paléolithique lieu de passage des hommes préhistoriques qui venaient de la Ligurie à l'Est et se déplaçaient vers la région Cantabrique à l'Ouest.

4. Robert Scott Morris,
63, Parriwi Rd., Mosman 2088, Sydney N.S.W., Australia.
Title of the paper: *The identification of bird species on Cypro-Archaic pottery*, 1980.
University: University of Sidney.
5. Λουκία Λοΐζου
Λεβέντειο Δημοτικό Μουσείο Λευκωσίας, Δημαρχείο Λευκωσίας, T.K. 1015, Λευκωσία.
Κύπρος.
Maîtrise: *Κατάλογος Κυπριακών Αρχαϊκών Τάφων*, 1982.
Πανεπιστήμιο: Université Paul Valéry, Montpellier III.
Γλώσσα Σύνταξης: Γαλλικά.
6. Marina Solomidou-Ieronimidou,
7, Demosthenous St., Ayios Andreas 163, Nicosia, Cyprus.
Maîtrise: *Le culte des divinités grecques à Chypre, à travers la documentation épigraphique durant les périodes archaïque, classique, hellénistique et romaine*, 1981.
University: Université de Paris-Sorbonne, Paris IV.
7. Shlomo Bunimovitz,
33, Anatot St., Tel-Aviv, Israel 69353.
Title of the paper: *From Khirokitia to Enkomi. A Composite Model for Culture Change in Cyprus*

from the Neolithic to the Late Cypriote Period, 1982.

University: Tel-Aviv University, Department of Archaeology and Near Eastern Studies.

Language of the paper: Hebrew, with English Summary.

Abstract

The current model used to explain the culture process in Cyprus from the Neolithic - LC period attributes the cultural development of the island's civilization to direct cultural diffusion (namely, a population influx from Anatolia at the beginning of the EC and Mycenaean and Levantine immigrants at the end of the LC), and to indirect influences (trade in general and the copper trade in particular, with all its cultural impact). This model completely ignores the internal processes in the Cypriot culture, the continuity and conservatism of this culture, as well as the fact that from the Neolithic until the end of the MC the isolation of the island was scarcely interrupted.

The thesis suggests an alternative model to the one above, emphasizing the dependence of the culture change in Cyprus on internal developments rather than on external impulses, and presenting it as a complex of mutual interactions from various spheres of life. The proposed model is a composite one in order to cover as many cultural spheres as possible. Its components are:

- 1) Boserup's model: Population — Agriculture — Technology.
- 2) Sanders — Webster's/Carneiro's models: Environment — Complex Society.
- 3) Renfrew's model — The Multiplier Effect — which binds together the above models.

After tracing the developments in the various sub-systems of the Cypriot cultural system, we combined the data collected in the composite model. Boserup's model showed the connection that existed between the growth of the Cypriot population from the Neolithic until the LC on the one hand and the important changes that occurred in the agriculture and livestock, as well as the essential improvements in the agricultural technology during these periods on the other. In the light of the developments in the demographic sphere, the Cypriot culture system could not remain indifferent and naturally it became more and more complex. Sanders and Webster's model connected the cultural development to environmental variables, and showed that in areas with a combination of variables such as those which we distinguished in Cyprus (considerable agricultural risk and diversification, high productivity arising from agricultural intensification and technological innovations), the cultural development from egalitarian to a stratified society and to city states will be characteristic. In effect, a development trajectory such as this is reflected in the archaeological material from Cyprus which we surveyed. Moreover, the transfer from a stratified society to a state is explained in greater detail by Carneiro's model.

It thus appears that it was not a single event nor a single cause that led to the prosperity of the Cypriot society in the LC. The examination of the island's culture as a system, showed that small and continuous changes in various cultural sub-systems were amplified by positive feedbacks and encouraged development and growth in other sub-systems. The significant part played by the EC/MC periods in shaping the culture of the island, prior to the penetration of foreign influences, certainly stands out and enables us to see the prosperity of the Cypriot civilization predominantly against the background of internal events.

8. Lefki Theodoridou-Michaelidou,
14A, Kritis St., Nicosia 135, Cyprus.

Maîtrise: *La tombe de la période Chypro-Géométrique I, de Palaepaphos à Chypre*, 1982.

University: Université des Sciences Humaines de Strasbourg II.

9. Dr. Ioannis Ionas,
5, Philopappou St., (Irimi, flat 29), Kaimakli 114, Nicosia, Cyprus.
Thèse de Doctorat: *L'architecture religieuse au IIe millénaire, à Chypre, 1983.*
University: Université de Lyon II.

Abstract

The dissertation (508 p., 64 pl.) deals with the Late Cypriot cult places, considered in their architectural, religious and historical aspects. It comprises two parts.

The first part is a catalogue of the Cypriot cult places (Ayios Iakovos, Athienou, Myrtou Pigadhes, Ayia Irimi, Kition, Enkomi, Palaepaphos, Idalion, and the model from Vounous). The study of each sanctuary is divided into three parts: a) description based on the excavators' reports; b) stratigraphy and chronology; c) general organization and characteristics of the cult place. This catalogue leads to the following classification: rural sacred enclosures, courts surrounded by structures, urban sacred buildings.

The second part is devoted to comparisons and begins with a survey of the sanctuaries in Crete, Mycenaean Greece, Anatolia and Syria-Palestine. The conclusion drawn is that the kinds of cult places are almost the same everywhere. The rural sanctuaries have usually little or no structures. The characteristics of each civilization appear better on urban sacred buildings, which also sometimes bear evidence of foreign influences. In Cyprus, the temples of Enkomi comprise features from various origins and have nothing in common with those of Kition, which are clearly of a Near Eastern type. It seems that, already at the end of the Bronze Age, the respective populations of those towns were largely of different stock. The survey shows also that there is generally no chronological evolution between the cultic open areas and the sacred buildings. The same can be supposed for Cyprus, even though no temple before Late Cypriot II is known.

10. Georgiou Nikos,
11, Kimonos St., Anthoupolis, Nicosia, Cyprus.
Maîtrise: *L'iconographie de la Vierge dans l'art byzantin, à Chypre du VIe au milieu du XIe siècle, 1983.*
University: Université Paul Valéry, Montpellier III.
11. Sophocles Sophocleous,
10, Amphitritis St., Acropolis, Nicosia 138, Cyprus.
D.E.A.: *Les cultes des dieux de la fertilité à Chypre de l'époque néolithique à l'époque hellénistique, 1983.*
University: Paris-X-Nanterre.
12. Eleni Louca,
4, Voukourestiou St., (flat 4), Ayios Dometios,
Maîtrise: *Les sanctuaires et les cultes du Bronze Récent dans l'île de Chypre, 1983.*
University: Université Paul Valéry, Montpellier III.
13. Paraskevi Fiouri,
1, Zenon Kitieus St., flat 10, Strovolos, Nicosia, Cyprus.
Maîtrise: *The 14th and 15th century wall-paintings of the church of Saint Nicolas of the Roof near Kakopetria, Cyprus, 1984.*
University: Université de Paris-Sorbonne, Paris I.
Language of the paper: French.

Abstract

Iconographical analysis of the wall-paintings estimated by A. Stylianou to be of the 14th and 15th centuries. These wall-paintings depict several scenes from the life of Christ and various Saints. The wall-paintings estimated to be of the 14th century provide early evidence, according to the author's opinion, of western influences especially in the scene of Nativity with the 'Virgo Lactans'. Also a brief iconological is included.

14. Louiza Karapidaki

176, 62 Martyron Ave., Heraklion, Crete, Greece.

Maîtrise: *Les fresques byzantines dans les églises de la région d'Héraklion: Le programme iconographique des absides (XIIIe-XVIe siècles).*

University: Université de Paris Sorbonne, Paris I.

15. Chrystalla Kypri,

5, Evagoras St., Kaimakli, Nicosia, Cyprus.

Maîtrise: *Le Néolithique à Chypre, 1984.*

University: Université de Toulouse, Le Mirail.

16. Dr. Maria Iacovou,

1, Lamias St., P.O. Box 266, Larnaca, Cyprus.

Ph D: *The Pictorial Pottery of Eleventh Century B.C. Cyprus, 1984.*

University: University of Cincianatti, Ohio.

The present work focuses on the corpus of Late Cypriote IIIB and Cypro-Geometric I pictorial vases, made respectively in Proto-White Painted and White Painted I ware. The underlying theme of this study is a redefinition of Proto-White Painted ware as a class of pottery that integrates the indigenous Late Cypriote IIIA wares and the contemporary Cypro-Mycenaean IIIC1 pottery. This integration marks the end of a three-century old dichotomy in the ceramic production of the island.

I have arranged into successive phases the secure deposits of Late Cypriote IIIB and Cypro-Geometric I. Based on this framework the chronological and stylistic positions of pictorial vases in eleventh century B.C. Cyprus may be determined.

The pictorial motifs are analysed into three basic components of diverse origin: 1) the framing of motifs by close style panels is a decorative scheme locally developed from Cypro-Mycenaean IIIC1 pictorial pottery; 2) the choice of some motifs and their style are survivals from the Cypriote potters' long apprenticeship with the Mycenaean pictorial repertoire; 3) other motifs, together with the prevailing use of the silhouette, are newly incorporated features of Syro-Palestinian origin.

The eleventh century was a period of cultural stagnation on the Greek mainland. As a result, the sustaining source of the Mycenaeanizing substratum of Cypriote culture ceased to exist. The indigenous element reasserted itself and assimilated the Mycenaean heritage. By the end of the eleventh century, Cyprus had become not the recipient but a source of new impetus which contributed to the beginning of Protogeometric culture in the Aegean.

17. Anny Orphanidou,

33, Stassinou St., Acropolis, Nicosia, Cyprus.

Master of Arts: *A study on the burial customs of the Peloponnese and Cyprus in the LBA to EIA*

periods (c. 950 B.C.) with special attention to the migration movement(s), 1984.

University: University of Sheffield.

Abstract

The aim of this study is to examine the burial customs of the Peloponnese and Cyprus in the LBA to EIA (c. 950 B.C.) and compare these, trying to find some connection between the two. During this period the Mycenaean civilization flourished and died out and it is nowadays believed that this civilization (or at least some aspects of it) was preserved in Cyprus after its decline on the mainland. So I examined the relation of the two places during this period, and the question of the migration movement(s) from the evidence obtained from the study of the burial customs.

18. Dr. Chrysostomos Kalli,
9, Nea Sinikia St., Mouttalos, Paphos, Cyprus.

Thèse de Doctorat: *Techniques de débitage et typologie des outillages du Pléistocène Moyen de la Caune de l'Arago, Tautavel (France).*

Abstract

La Caune de l'Arago à Tautavel, près de Perpignan, a livré un très riche matériel archéologique bien situé dans son contexte environnant.

Le matériel lithique étudié dans notre travail provient des niveaux stratigraphiques moyens datés entre 500 000 et 300 000 ans.

Nous avons essayé, à travers l'étude de ce matériel, de comprendre la pensée conceptuelle et les gestes techniques de l'homme préhistorique, car il est vrai que les objets lithiques représentent pour nous les habitudes fossilisées du comportement humain.

En étudiant les outils et les techniques de débitage nous pouvons remonter la chaîne opératoire c'est à dire, reconstituer les gestes successifs qui ont conduit au résultat final de cette action. Cette chaîne comprend cinq ou six étapes selon la technique utilisée (cinq pour la percussion bipolaire et six pour la percussion directe simple).

L'étude justement de ces techniques de débitage et de taille nous montre que l'homme de l'Arago ne contrôlait pas entièrement ces techniques. Ceci est dû à la présence sur place d'une matière première (quartz) de mauvaise qualité qui a conditionné et limité le progrès technologique.

Les objets lithiques sont les produits d'un ensemble d'une 'vie' qui commence par le choix de la matière première et finit par leur abandon sur le sol d'habitat. Certaines pièces présentent une 'vie' très courte (éclats bruts) tandis que d'autres (outils) présentent une longévité exceptionnelle en passant par toute la technique de la chaîne opératoire.

C'est en étudiant l'ensemble du matériel lithique et plus spécialement les outillages que nous comprendront un jour la pensée, les gestes et le comportement de l'homme préhistorique.

Ασυμπλήρωτες Έρευνες
Theses in Progress

1. Catia Galatariotou,
6, Farquham Rd., Edgbaston, Birmingham, B. 15, United Kingdom.
Doctoral Thesis: *The life and thought of Neophytos the Recluse.*
University: University of Birmingham; Center for Byzantine Studies.

Abstract

A social historical description and analysis of Neophytos the Recluse. The life and thought of the 12th century Cypriot is placed in the social and cultural context of the society in which he lived. Using Neophytos' surviving manuscripts and the painting of the Enkleistra, the thesis examines Neophytos' political and religious ideology, his conception and acquisition of the status of the holy man, his conception of family, gender and sexuality. The thesis' methodological framework is based on elements of historical materialism and structuralism; it is 'inter-disciplinary', employing empirical historical ground work, social anthropology, philosophy, sociology of religion, feminist theory, theory of art. It includes edition of manuscript extracts and a comparative study of monastic typika.

2. Nikos Georgiou,
11, Kimonos St., Anthoupolis, Nicosia, Cyprus.
D.E.A.: *L'iconographie de l'Évangile à Chypre (les fresques).*
University: Université Paul Valéry, Montpellier III.
3. Τόνια Γεώργιου,
Μουσείο Πιερίδη, Τ.Κ. 25, Λάρνακα, Κύπρος.
Διδακτορική Διατριβή: *Ο Ζωγράφος Γεώργιος Πολ Γεωργίου.*
Πανεπιστήμιο: Φιλοσοφική Σχολή Πανεπιστημίου Αθηνών.
4. Marina Solomidou-Ieronimidou,
7, Demosthenous St., Ayios Andreas 163, Nicosia, Cyprus.
Thèse de Doctorat: *Héraclès Chypriote.*
University: Université de Paris-Sorbonne, Paris IV.
5. Frini Hadjichristophi,
23, Evagoras Pallikarides St., Licavitos,
Maîtrise: *Les pavements en mosaïque dans les églises de Chypre du IVe au VIIe siècle.*
University: Université de Haute Bretagne, Rennes II.
6. Inga Jacobson,
Department of Ancient Culture and Civilization, Västra Hamngatan 3, Göteborg, Sweden.
Title of the paper: *Relations between Cyprus and Egypt in the Bronze Age.*
University: University of Gothenburg.
Language of the paper: English.

7. Louiza Karapidaki,
176, 62 Martyron Ave., Heraklion, Crete, Greece.
Thèse de Doctorat: *Les fresques byzantines en Crète (XIIIe-XVIe siècles): Le programme iconographique des absides.*
University: Université de Paris-Sorbonne, Paris I.
8. Πίτσα Κέντη,
Ευρώπης 3, Στρόβολος, Λευκωσία, Κύπρος.
Διδακτορική Διατριβή: *Τερακότες και ζωόμορφα ρυτά Ύστερης Χαλκοκρατίας στην Κύπρο. Κοινωνιολογική και θρησκευτική θεώρηση.*
Πανεπιστήμιο: Αρχαιολογική Σχολή Πανεπιστημίου Αθηνών.
9. Chrystalla Kypri,
5, Evagoras St., Kaimakli, Nicosia, Cyprus.
D.E.A.: *Les cultes funéraires primitifs à Chypre.*
University: Université de Toulouse, Le Mirail.
10. Λουκία Λοΐζου,
Λεβέντειο Δημοτικό Μουσείο Λευκωσίας, Δημαρχείο Λευκωσίας, T.K. 1015, Λευκωσία.
D.E.A.: *Μέθοδος χρησιμοποίησης της πληροφοριακής, στη μελέτη αρχαϊκών τάφων.*
Πανεπιστήμιο: Université Paul Valéry, Montpellier III.
Γλώσσα Σύνταξης: Γαλλικά.
11. Robert Scott Morris,
63, Parriwi Rd., Mosman 2088, Sydney N.S.W., Australia.
Title of the paper: *A stylistic analysis of Bichrome IV vase painting with a view to the identification of workshops.*
University: University of Sydney.
- Abstract*
- By examining one thousand vessels from Cyprus and in the collections in England, Sweden and France, I am hoping to have a representative sample of the class as a whole. The style of applied paint and an analysis of shape, should enable an isolation of regional elements which may then be broken down into workshops and perhaps even hands. I am concentrating on provenanced material and the more elaborately ornamented vessels. Recording is done on specially prepared sheets which may be fed into a computer for statistical analysis.
12. Karin Niklasson,
Classical Institute, Department of Ancient Culture and Civilization, V. Hamngatan 3, S-411 17 Gothenburg, Sweden.
Doctoral Thesis: *Neolithic Burials in Cyprus.*
University: University of Gothenburg.
Language of the paper: English.
13. Andreas Orphanides,
9, D. Voutyras St., Nicosia, Cyprus.
Doctoral Thesis: *Towards a theory for the interpretation of material remains in archeology: The Bronze Age anthropomorphic figurines from Cyprus.*
University: State University of New York at Albany, Department of Anthropology.

14. Anna-Greta Samuelson,
Herr Gårdsgatan 4, 41277 Göteborg, Sweden.
Working title: *Bronze Age White-Painted I. Ware.*
University: University of Gothenburg.
Language of the paper: English.
15. Sophocles Sophocleous,
10, Amphitritis St., Acropolis, Nicosia 138, Cyprus.
Thèse de Doctorat: *Le Grand Dieu de Chypre, à travers l'iconographie et les sources écrites, des origines à la fin de l'antiquité.*
University: Université des Sciences Humaines de Strasbourg II.
Pour la définition, la personnalité et les fonctions du Grand Dieu, ainsi que pour son iconographie chyro-archaïque, voir Sophocles Sophocleous, *Atlas des représentations chyro-archaïques des divinités* (Coll. SIMA), Göteborg, 1935, pp. 16-23 et 26-84.
16. Στυλιανός Περγίδης,
Μελπομένης 3, Στρόβολος, Λευκωσία, Κύπρος.
Διδακτορική Διατριβή: *Η Ιστορία Χρονολογική της νήσου Κύπρου, του Αρχιμανδρίτη Κυπριανού, πηγές και προβλήματα.*
Πανεπιστήμιο: Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών.

Περίληψη

Η Ιστορία Χρονολογική της νήσου Κύπρου που γράφτηκε και τυπώθηκε στη Βενετία το 1788 από τον ίδιο τον Αρχιμανδρίτη Κυπριανό μπορεί να χαρακτηριστεί σαν το πρώτο ιστορικό σύγγραμμα του τουρκοκρατούμενου Ελληνισμού το οποίο έχει χαρακτήρα επιστημονικό, τουλάχιστο για την εποχή κατά την οποία γράφτηκε.

Για να εκτιμηθεί αυτή καθώς και ο καινοτόμος χαρακτήρας του έργου, βασική προϋπόθεση είναι η ένταξή του στο γενικό ιστορικό πλαίσιο της εποχής και πιο συγκεκριμένα η συσχέτισή του με την ιστορική σκέψη του ΙΗ' αιώνα και η θεώρηση της μεθόδου με την οποία εγράφη.

Ο Κυπριανός προσπαθεί και σε μεγάλο βαθμό το κατορθώνει να συγγράψει ιστορία και όχι χρονογραφία όπως οι προγενέστεροι του. Τούτο δε μπορούμε να το συμπεράνουμε από τη μέθοδο με την οποία εργάστηκε και πιο συγκεκριμένα με την κριτική στάση του απέναντι στις πηγές του.

Έτσι η εργασία αυτή έχει σκοπό να δώσει μια γενική ανάλυση και παρουσίαση τόσο του Ιστορικού όσο και του έργου του.

Το πρώτο μέρος θα περιέχει ένα εισαγωγικό κατατοπιστικό σημείωμα για το γενικό κλίμα της εποχής στην Κύπρο του ΙΗ' αιώνα (κοινωνία, διοίκηση, οικονομία, εκκλησία, εκπαίδευση). Σ' ένα δεύτερο κεφάλαιο θα επιχειρηθεί η παρουσίαση της βιογραφίας του συγγραφέα με βάση νέα αρχαιακά στοιχεία. Η δράση του στην Κύπρο - Βενετία - Τεργέστη - Βενετία.

Επί μέρους κεφάλαιο θα αποτελέσει η εκδοτική του εργασία και η όλη προσφορά του στην πνευματική κίνηση του γένους κατά το ΙΗ' αιώνα.

Το ιστορικό του έργο θα αναλυθεί συστηματικά (σκοπός εκδόσης ιστορίας - άδεια από Βενετία για έκδοση - κεφάλαια και περίοδος που καλύπτει - συνδρομητές).

Το έργο του Κυπριανού αφού γράφτηκε σε εποχή κατά την οποία οι ιδέες του Γαλλικού Διαφωτισμού είχαν την μεγαλύτερή τους απήχηση και αποδοχή παρουσιάζει χαρακτηριστικά

που μας οδηγούν στο συμπέρασμα ότι ο συγγραφέας μας υπέστη άμεση ή έμμεση επίδραση των διαφωτιστών. Έτσι θα προσπαθήσουμε να εντοπίσουμε και να αναλύσουμε μεθοδικά αυτές τις επιδράσεις, θετικές και αρνητικές.

Το β' μέρος της εργασίας θα καλύψει αποκλειστικά τις πηγές της ιστορίας του Κυπριανού. Αυτές θα καταταχθούν κατά περίοδο (Αρχαία - Βυζαντινή - Μεσαιωνική και ειδικότερα της Τουρκοκρατίας) και θα εξεταστεί συστηματικά ο τρόπος χρησιμοποίησής τους από το συγγραφέα.

Στο τέλος θα παρατεθούν γενικές κρίσεις και συμπεράσματα.

17. Taoufik Redissi,
45A, Bd. Jourdan, Paris 75014, France.

Thèse de Doctorat: *Recherche sur les amulettes égyptiennes et égyptisantes de Carthage.*

University: Université de Paris-Sorbonne, Paris IV.

Abstract

Etudes sur les amulettes égyptiennes et égyptisantes de Carthage:

- Débattre le problème chronologique.
- Déceler la production locale carthaginoise.
- Comparaison des amulettes carthaginoises avec d'autres sites, (Chypre, Egypte, côte syro-palestinienne).
- Problème de la circulation de ces petits objets à caractère prophylactique et leur utilité.
- Influence de la religion égyptienne dans les pratiques culturelles et superstitions puniques.

18. Μεταξία Τσιποπούλου,
Αρχαιολογικό Μουσείο, Σητεία, Κρήτη, Ελλάδα.
Διδακτορική Διατριβή: *Ετεοκρητική Κεραμική του 8ου και 7ου αιώνα.*
Πανεπιστήμιο: Αρχαιολογική Σχολή, Πανεπιστημίου Αθηνών.

Περίληψη

Η μελέτη εξετάζει και επιχειρεί την ταξινόμηση της γεωμετρικής και ανατολίζουσας κεραμικής της Ανατολικής Κρήτης, δηλαδή των επαρχιών Μιραμπέλου, Ιεράπετρας και Σητείας. Αρχαίοι συγγραφείς αναφέρουν ότι αυτή ήταν η περιοχή των Ετεοκρητών. Η λέξη πάντως 'ετεοκρητική' του τίτλου χρησιμοποιείται συμβατικά για να ορισθεί ο τόπος και όχι με φυλετική έννοια.

Εξετάσθηκαν περίπου χίλια αγγεία προερχόμενα: α) από τις παλαιές ανασκαφές της περιοχής, β) από λαθρανασκαφές, κατασχέσεις, παραδόσεις ιδιωτών, γ) από πρόσφατες ανασκαφές τάφων.

Η εικόνα που παρουσιάζει ο χώρος κατά τους σκοτεινούς χρόνους είναι η σχεδόν πλήρης απομόνωση. Ούτε ο αττικός Πρωτογεωμετρικός ρυθμός, αλλά ούτε και ο Πρωτογεωμετρικός β' της Κνωσού ασκούν ουσιαστική επίδραση, με αποτέλεσμα η κεραμική να παραμένει σε υπομινωική φάση ακόμα και στον 9ο αιώνα. Οι πρώτες εξωτερικές επιδράσεις που φθάνουν να επηρεάσουν αισθητά τη διαμόρφωση της ντόπιας κεραμικής, δεν είναι παλαιότερες από τη Μέση Γεωμετρική ΙΙ και φθάνουν πιθανότατα από τις Κυκλάδες. Κάποιες σχέσεις παρατη-

ρούνται και με τα Δωδεκάνησα, την Κύπρο, την Κόρινθο, αλλά και την Κεντρική Κρήτη. Όμως ο συντηρητικός χαρακτήρας της κεραμικής παραμένει έντονος. Ανιχνεύονται πολλά υπομινωικά στοιχεία, τόσο στα σχήματα των αγγείων όσο και στα διακοσμητικά θέματα, ακόμη και προς το τέλος του 8ου αιώνα.

Αντίθετα, κατά τη διάρκεια της Ανατολίζουσας φάσης, η περιοχή φαίνεται κάπως πιο ανοικτή σε εξωτερικές επιδράσεις, που φθάνουν, είτε μέσω Κνωσού, είτε, το πιθανότερο, απευθείας.

Πάντως για την απόλυτη χρονολόγηση της κεραμικής υπάρχουν πολλές δυσκολίες που προέρχονται α) από την έλλειψη στρωματογραφικών δεδομένων για ένα μεγάλο μέρος του υλικού, β) από την σπανιότητα εισαγμένων αγγείων. Τέλος η μελέτη επιχειρεί να καταλήξει σε κάποια κοινωνικοϊστορικά συμπεράσματα για την εποχή και την περιοχή, λαμβάνοντας υπόψη και τα άλλα γνωστά στοιχεία — οικισμοί, ιερά, νεκροταφεία και ταφικά έθιμα, μεταλλοτεχνία — όπως επίσης και τις γραπτές πηγές.